

İnternet Zamanında Ört ve Örtün

Nureddin Yıldız'ın 09.07.2023 tarihli (450.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِیْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

İşlediğimiz her günah için Allah, mesela kaşımızın üstüne bir nokta koymuş veya her günahın ardından vücudumuz bir koku salgılıyor olsaydı peygamberler dışında alnı ak, kokusuz, yanına yanaşılabilir bir insan kalır mıydı?

Elbette hayır.

Çünkü akıl baliğ olunan 15 yaşından itibaren işlenen günahlar muhakkak alnı hatta bütün bedeni kaplayacak çoklukta kapkara bir görüntü meydana getirirdi. Ancak Allah, Settâr (her şeyi örten) olduğu içindir ki kullarının günahları ne olursa olsun, onları kullarının yüzüne çarpmaz. Hele tövbe ettikten sonra o günahlardan hiç iz de bırakmaz. Allah'ımızın Settâr oluşu bizi ayıplarımızın örtülmesi ve deşifre edilmemesi, hayatta birbirimizin yüzüne bakamaz hâle gelmemek avantajıyla kuşatmıştır. Bu, Allah'ın kullarına kaderidir. Örtmek Allah'ın, açıp yaymak şeytanın işidir.

Gelişen teknolojiler ve insanlara sunulmuş iletişim fırsatları yeryüzünde ayıplar, çirkinlikler, günahları daha fazla yaymaya sebep oluyorsa bu bir şeytanlık ve şeytanlığa alet olmaktır. İnsanın kendinde görmek istemeyeceği kara lekeleri başkalarında olunca medyasından, dilinden, kaleminden etrafa yaymaya katkı sunanlar Allah'ın çizdiği çizginin dışında, şeytanın saptırdığı yönde yol alıyorlardır - namaz kıyor olsalar bile bu değişmez. Zira namaz kılanın alkol kullandığı da görülebilmektedir. Kimsenin namaz kıldığı için alkol kullanma veya insan öldürme hakkı bulunmadığı gibi Allah'ın ve insanların çirkin gördüğü bir şeyi eli, dili, klavyesiyle yayan kişi de bunu namazı, orucu, hafızlığı veya başka işleriyle aklayamaz; o çirkindir, çirkinliği yayan biri olmuştur ve Allah'ın azabına adaydır.

Müslümanlık, çirkinliklerle dolu dünyada çirkinliği örtme üzerine kurulu bir dindir. "O yaptı, benim ilgim yok, bu pislik bana ait değil" demek mazeret olamaz. Müslüman çirkinlik yapmadığı gibi çirkinliğin yayılmasına da önayak olmaz, katkıda bulunmaz. Zira **Allah, çirkinliğin hem yapılmasını hem yayılmasını yasaklamıştır. Yapılmasında emeğim yok, diye yayılmasına da emek veremezsin!**

Bize Medine'de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in 'Müslümanlık budur' diyerek öğrettiği ve Kur'an'ımızın ahlak olarak getirdiği prensipleri internet çağında da yaşayabildiğimiz kadar Müslümanız demektir. Medine'deki namazı İstanbul'da ve dijital dünya devrinde terk etmediğimiz gibi Resûlullah'ın ahlakını da aynı devirde koruyacak kadar imana sahip olmak zorundayız. Camide mükemmel namaz kılan, cenazelerde Kur'an okuyan iyi bir hafız; telefonundan ise bir rezaletin yayılmasına katkı veren kişi... bu olmaz! Böylesine Resûlullah Efendimiz, "diliyle iman edip kalbiyle fık u fücur yayan münafık" demektir. Dil Müslümanca konuşmakta ama eylemler Müslümanlık pratiğinden kopuksa bu Müslümanlık değildir; başkalarına kötülüğü açıyor olduktan sonra başındaki örtün ve tesettürün bu kötülüğü telafi edecek bir işe yaramaz.

Allah'ın yasaklarının, haram ettiği şeylerin daha çok reklamına ve pazar bulmasına destek anlamına gelecek yaymalar, bir kişinin daha fazla duyduğu -velev yalan olmayan durumlar sadece şeytanın işini kolaylaştırmaya yarar. Çünkü şeytan alkolün yayılmasını istediğinde bizzat işçilere talimat verip meyhane inşa ettirmez, cadde-sokak dolaşım uyuşturucu satmaz. Onun iş görme usulü şudur: Namaz kılan, tesettürlü ailelerin mesela iftar sofrasında gıybet ve dedikodu meclisleri kurmalarını teşvik eder. Onlar da birbirlerine haberleri, sözleri yayar dururlar. "Filancanın çocuğu uyuşturucuya başlamış... Allah belalarını versin... Kim bulaştırdı yahu bu çocuğu... Yoktu onun sülalesinde böyle bir şey..." diye o konuşulan kişiye çok acıdığı için konuştuğunu zannedenler, yanlarındaki bir çift kulak sahibi

gencin/çocuğun bunları duyup merak etmesi ve hiç hesapta olmayan biçimde zihnine gelen hareketlenme isteğiyle harama meyletmesini gözden kaçırmazlar.

Hâlbuki kötülük hakkında konuşmaktan başka 'kabahati' olmayan o kişiler, üstelik çocuklarına "Aman yavrurum, sen melek gibisin, sakın öyle işlere bulaşma" da demişlerdir belki. Bunun artık hiçbir öneminin olmayacağını, şeytana tam da istediği gibi bir kuluçka zeminini hazırlamış olduklarını ise hesaba katmazlar. Şeytan, aradığını bulmuş ve üstelik kötülüğü ağız dolusu ifadelerle kötüleyen kimselerin aracılığıyla yapmıştır bunu. O gün sofradayken on üç yaşında olan biri, yirmi üç yaşına geldiği gün yapacağı eylemin yatırımını almış ve zihne tohum ekilmiştir. Bankaya 1 lira yatırılmıştır ve bir zaman sonra faiziyle büyümüş olarak 40 lira hâlinde devşirilecektir.

İşte bu, tam da Kur'an-ı Kerim'in buyruğunun haber verdiği tedbirliliklerdir:

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشْبَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الدِّينِ أَمْوَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

"Müminler arasında hayâsızlığın yayılmasından hoşlananlara dünyada ve ahirette can yakıcı azap vardır. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz."

"İmam-hatiplerde kimse namaz kılmıyor!"

"Kur'an kurslarında çocuklar abdestiz namaz kılmıyor!"

"Geçen gün bizim sokakta ne kötü şeyler oldu!"

Bu ve benzeri yaymalar, yayılma teşvikleri aslında çocuğunun da böyle olmasına hazırlığıdır kişinin. Bir düğünde veya akraba ziyaretinde çocuk, dar/ince kıyafet giyen kuzenini gördüğünde nasıl ki bir hafta sonra "Ben de o kıyafetten istiyorum" demeye başlıyor, kötülükler de buna benzer biçimde tohumla dönüşürlü ama anlaşılmaz. Ebeveyn iyi şeyler eker ama ayırık otları o ekimden önce toprağı sarmış oldukları ve ebeveyn buna tamamen gözünü kapattığı için ekilen iyi tohumla birlikte büyür -bazen onu zehirleyecek hacme de ulaşabilir.

Allah'ın muradı ve emri, kötülüklerin konuşulmamasıdır. Yayılması gereken sadece minarelerden yükselen tekbir sesleridir. Fakat ezan sesinden daha fazla sosyal medya dedikodusu yayılırsa bir toplumda; her sokakta cami, kurs, medrese bulunmasına rağmen kötülük engellenemez ve şeytan çifte zafer kutlaması yapar; kötülük yayıldığı için bundan mutlu olur ve elinde de bütün o kötü sonucu Müslüman'a mal etmenin kazancı vardır.

Bu sebeple Müslüman, hele dijital çağda, örten ve örtünen olmak mecburiyetindedir. Mümin, maneviyatı ve maddiyatına ait şeylerin çirkinlikle buluşmasını istemez. Ve bu büyük bir ibadettir. Hıncını, onun ayıbını öne çıkararak boşaltmak esasen dinine ve toplumuna zarar vermektedir. Kişi kendi gaz boşaltımını sağlamış, muhatabından intikamını aldığını düşünmüş, sadece telefonuna gelen haberi başkasına göstermekten ibaret bir iş yaptığını zannetmiş ama aslında kendi bindiği dalı kesmiştir; çünkü o da mahvolmasına katkı sunduğu toplumun bir parçasıdır. O toplumda bulaşıcı hastalık yayıldıkça kimsenin garantisi olmaz, hastalık bir gün herkesi mutlaka yakalayacaktır. Öyleyse Müslüman, ahlaksızlık ve çirkinliğe karşı gözünü, dilini, elini kontrol eden insan olmalıdır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Bana böyle dediler, benim haberim yok sözü ne çirkin bir savunmadır!" buyurmuştur. Müslüman, koyun değildir; duyduğu her ıslığın peşinden gitmez.

Ayıpların örtülüp gizlenmesini isteyen Allah Teâlâ, namaz kılan Müslüman'a sevap vaat ettiği gibi diğer Müslüman'ın ayıbını sümenaltı edene de mükâfat sözü vermiştir. Müslümanlar'ın ayıplarının yayılmaması için uğraşan kimse kıyamet gününde kendi ayıplarının da ortalığa saçılmamasını sağlamış olur. Efendimiz aleyhisselam, "Kim bir Müslüman'ın ayıbını gördüğü hâlde örterse Allah da kıyamet gününde onun ayıbını örtecek" buyurmuştur.

Şeytan bu dünyada bir kelime fazla yalan konuşulsun ister. Bunu da onun adına yapan bir Müslüman bulduğu ve sekreteryaya işlerini ona hallettiği zaman fazladan mutluluk hisseder. Allah ise bu dünyada bir kelime daha az yalan konuşulsun ister ama yalanı/çirkinliği yayan müminin destek olduğu neticede şeytandır.

Allah mümin kulunun ayıplarını yıllardan beri gizlemekte, o kul ise bulduğu her ayıp ve çirkin işi, 'iyi kılıflar' aracılığı ve niyetleriyle yayararak toplumdaki virüs varlığını artırmaktadır. Müslümanlığı böyle bir şey zannetmektedir. Hatta "Bizim Whatsapp grubunda toplum kritikleri yapıyoruz" bile demektir. Neymiş bu kritikler? Filancanın karısını aldattığı, filancanın filanca'yı öldürdüğü... Biz bu haberleri duymayı/okumayı ve gözümüzün içine içine sokulmalarını, sürekli şaşırma'yı "Vay be... nasıl yapar bunu" tepkileriyle iyi bir şey zannedip bağımlısı oldukça şeytan da "Tabii tabii, aynen böyle devam edin" diyerek durumumuza kıs kıs gülmekte ve yeni kuluçkalar hazırlamaktadır.

Bir çöp kutusunun kapağını açtığımız zaman gördüğümüz manzara, bir insanın yanlışlarını konuşurken ortaya çıkanla aynıdır. Bizim burnumuz koku almayabilirse de melekler gerekli hisleri kayda almak üzere filtreden geçirmektedirler. Bunu o kişi de bir gün fark edecektir ama daldan düştüğünde!

Allah Teâlâ'nın Esmâü'l-Hüsna'sından es-Settâr ismini anlamış kimsedir ki insanların ayıplarını örter, kusurları konuşmamayı prensip edinir. Zira Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, münafıkları tarif ederken 'müminlerin ayıplarıyla uğraşma' kriterinden söz etmiştir. "Diliyle iman ettiğini söyleyip müminlerin ayıplarını konuşanlar" olarak bahsedilen bu grup, Allah'ın onları oturdukları yerde rezil rüsva etmesiyle tehdit edilmiştir. Mümin ne başkasının ne de kendinin ayıplarını teşhir etmez, edemez. (Elbette bir katilin sokakta alenî dolaştığını biliyor olmak gibi durumlar bu kapsamda değerlendirilecek hususlar değildir.) İnsanların özel hayatlarına ait, duyulması toplumda haksızlığa ve kötülüğe -velev dolaylı- prim verecek şeylerdir bu kapsamda olanlar.

Kulağımıza küpe etmemiz gereken bir hadis-i şerif:

"Allah eninde veya sonunda ümmetimin her bir kişisini affedecektir. Ancak işledikleri günahları daha sonra başkalarına anlatanları affetmeyecektir."

Dikkat edelim: Sözelimi "Birini öldüren katili affetmeyecektir" tehdidi yok burada. Katil bile af kapısı açık olarak bekliyor belki. Ama askerdeki, lisedeki, tenha bir yerdeki haramı işlediğini aradan geçen yıllara rağmen tutup durduk yere anlatıveren, katilin bile karşılaşmadığı tehdidin muhatabı oluyor! O haramın ardından belki sözelimi cuma namazını istikrarlı kılıyor oluşuyla ya da ramazan orucu sayesinde Allah o kulunu affetmişti; ama o kendini affetmeyip yanlışlarını ortalığa saçtı.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın böyle durumlarda kuluna şöyle buyuracağını haber vermektedir: *"Kulum, ben örtmüştüm, sen açtın; ben de bir daha örtmem bu hatayı."*

Hâlbuki şeytan, Allah'ın bildiğini kuldani niye saklayayım, diye düşündürür insana! Muhammedî düşünememek ise "Allah biliyor, bari kimse bilmesin" demektir. Şeytan, delikanlılık ve yiğitlik edebiyatıyla insana her şeyini ortaya saçmayı telkin eder ve onu dobra dobra olduğuna inandırır. Bu bir bakıma da 'Ben Allah'ı aşmışım, insanı mı takacağım' deme cüretidir esasen!

Örtmeyi ve örtünmeyi becerememek Allah'a karşı cüret, kötülüklerin yayılmasına milyarda bir oranında dahi olsa katkı vermek ve toplumun kötüleşmesine, insanların ahlaktan, hayattan umut kesmelerine sebep olmaktır. Konuşulan her kötülük, fotoğrafı çekilen her çirkinlik sonunda insanların "Artık dünyanın çivisi çıktı, yaşamının manası kalmadı..." demelerine sebep olacak bir katkıdır. Böyle düşündükçe de şeytan güçlenecek, gençlerin üzerine daha güçlü atılımlarla gelecektir. Dün caminin önündeki kahvede ayak ayak üstüne atıp "Bu gençlerde hayır yok!" diyen ihtiyar amcaların bugün gördükleri, esasen o 'hayırsız' gençlerdir. Onların konuşmalarını şeytan temenni gibi kabul edip

realiteye çevirmiştir. Hâlbuki şeytanın ateşine benzin dökmenin bir faydası yoktur; manası ve faydası olan, Allah'ın rahmetine koşmaktır.

Kıyamet gününde "Ben bunu duymamıştım" diyemeyeceğimiz bir gerçeği bilelim:

Efendimiz aleyhisselam devrinde Mâiz isimli bir sahabe zina etmiş, oldukça ağır bir cezaya çarptırılmıştı. Bu kişi yeni Müslüman olmuş delikanlılardan biriymiş. Bu olaydan sonra Hezzâl adlı birine giderek kötü bir iş yaptığını ona söylemiş. Hezzâl de ona hemen Resûlullah'ın yanına giderek cezasını bilmesini, aksi takdirde cehennemde yanacağını söylemiş.

Resûlullah Efendimiz, Mâiz hakkındaki hukukî süreci işlettikten sonra ona recm cezası uygulatmış ve sahabe öldürülmüş.

Bu olaydan sonraları Efendimiz, Hezzâl'i gördüğü bir yerde ona şöyle söylemiş: *"O çocuktan duyduğunu gizleseydin de bu cezayı çekmese olmaz mıydı?"*

Dikkat edelim; esasen Hezzâl'in yaptığı kötü bir iş değil. Sadece konunun en üst merciye taşınmasını istemiş. Ancak Peygamber aleyhisselamın gözünde bu kadar ağır bir suç dahi 'gizlenebilir' ve tövbe edilmesi hâlinde Allah ile arasında halledilebilir bir iş... Hukuk süreci bir kere başlatılınca artık geri dönülmesi mümkün olmuyor.

Hadis-i şerifin devamında Efendimiz şöyle buyurmuş: *"İnsanlar! Şu pis işleri yaptığınızda hemen gelip bize söylemeyin. Göz yaşı akıtın, Allah'a sığının, sizi affetsin. Gelip bizden cezanızı istemeyin."*

Es-Settâr olan Allah'ın peygamberi böyle yapacaktı elbette. Ona iman eden müminlerin de böyle yapmaları gerekir; "Twitter'da gördüm, yorumsuz aktardım" demeleri değil! Şeytan zaten -yalan olmasa bile- bir kelime fazladan dedikodunun, çirkinliğin yayılması için çalışmakta ve devamlı bunu ümit etmektedir.

Herkesin hazır bir bahane olarak gençlerin bunca kötülüğü internette öğrendiklerini söyleyip suçu oraya atmaları bir kaçamaktır. Evet, internet bir beladır ama bunca kötülüğün suçunu taşıyacak bir mükellef değildir.

"Biriniz kendi gözüne batmış çomağı görmez de başkasının tırnağı kadar küçük şeyi niye görür?" buyuran Efendimiz, herkese kendi işiyle ve kusurlarıyla meşgul olmayı, başkalarının yapıp ettiklerine odaklanmamayı salık vermiştir. Başkalarının gündemlerini devamlı masaya getiren birinin bu işini "Ama ben namaz kılan biriyim" diyerek masum göstermesi de beyhudedir! Namaz kıldığı için böyle işlerle meşgul olan birinin günah hanesine yazdıracağı çok daha fazla şey vardır; namaz kılan biri olarak böyle işler yaptığı için! Sabah namazını kılmış bir insan nasıl olur da yalan konuşur, dedikodu yapar! Bakışını bu nokta üzerinde sabitleyip kendi nefesine ikazlar, tembihler yöneltmesi gerekirken sürekli başkalarının gündemiyle ilgilenmek ve sicilleriyle uğraşmak insanın kendine kurduğu müthiş bir tuzaktır.

Allah'ı es-Settâr (her şeyi örten) olan bir kulun kendi inisiyatifiyle keşşâf (her şeyin üzerini açan) olmaya hakkı yoktur. Her şeyi açıp ifşa eden, yayan birinin 'biricik kul' olduğuna kim, nasıl inansın?

Bu konu kapsamında ele alınacak bir husus da eşi hakkındaki sırları başkasına yayanlarla ilgilidir. Resûlullah aleyhisselam şöyle buyurur: *"Allah, eşinin ayıp şeylerini başkalarına anlatanları kıyamet gününde hesap sormak için bile huzuruna çağırmayacaktır."*

İnsan, aynı yatağa girdiği eşinin sırrını açarsa onun Allah'a hesap vermek için gitmek kadar bile mecali kalmamış demektir.

Bir anne-baba, kendi evladının çocukluğundaki bir hatasını, onun çocuğu olmuş torununa anlatıp kendi çocuğunun ayıbını sır olarak tutamazsa buna da denecek bir söz kalmamıştır! Kendi neslinden

bir canlının bile sırrını veya ayıbını tutamamış Müslüman, es-Settâr olan Allah'ın kulu olmakla onun rahmetine otomatik aday olabildiğini nasıl hayal eder? Aile, akraba, dostlar arasında sır yayılıyor oluşu bizim Müslümanlığımızın gevşek olmasındandır. Müslümanlık betonumuz güçlü olsaydı su sızdırmazdı.

Müslüman, sır tutan insandır ve kendi sırrını dahi tutar. "Allah biliyorken kuldan niye saklayayım" sözü şeytanca bir kandırmadır. Ne zamandan beri çöpleri sokağa gelişigüzel salmak makbul bir davranış oldu? Manevî kirlerimiz ve atıklarımız kesinlikle mutfak çöplerimizden daha tehlikelidir. Söz emaneti, bir kese altın emanetinden daha değerli olmalıdır gözümüzde. Bir kese dolusu altını kaybetsek bedeli çoksa bile yine de çalışarak ödenebilecek bir tutardır; bir söz ise evliliğe, hayata mal olabilir.

Şeytan bizi bir cehennemde yaşadığımızı inandırmak istemekte ve bunun için çalışmaktadır. Haber bültenini açmayagörsün insan; çalanlar, kıranlar, öldürenler, yakanlar, işkenceciler... Sabah 6'dan akşam 6'ya kadar aynı kötülük, vahşet, ihanet, lanet haberleri... İmkân olsa da haberlerdeki içeriği bir zehir sıvısına çevirme ve okyanusa atabilme deneyi yapılsaydı okyanusun bütün balıkları öldürdü herhâlde! İnsanın zihni, kalbi bunca ağırlığı nasıl kaldırsın ve saniyelerini hesap olarak verecek Müslüman insan niye vaktini, uğraşını, eforunu bu kadar ucuza satsın?

Settâr olan Allah'ın kulları olarak örtecek, örtüneceğiz. Büyük bir rahmet müjdesi olarak Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin bir hadis-i şerifini hep hatırımızda tutalım:

"Kıyamet günü Allah, bir kulunu hesap için yanına çağırır. Ona iyice yaklaşır. Sonra buyurur ki: 'Kulum, filan yerdeki günahını hatırlıyor musun?' Evet, der o kul. 'Ne olmuştu o günaha?' diye sorar Allah. 'Sen onu affetmiştin Rabbim' der kul. Bunun üzerine Allah, 'Filan günahını hatırlıyor musun?' diye sorar. Evet, der o kul. Günahları böyle sayar da sayar. Sonra bütün o günahlara ne olduğunu sorar. Kul da 'Sen onları affetmiştin Rabbim' der. Allah, 'Seni dünyada affettim de şimdi günahlarını açar mıyım, şimdi de örttüm onları, git' buyurur."

Bu müjde, dünyadayken örten Allah'ı unutmayıp gördüklerini örten mümin için. Örten Allah'ın yayan, tweet bağımlısı kulu bu müjdenin muhatabı değil.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.